

Tương lai cho nước Mỹ và ngày 18 tháng 7 năm 2020 - Số bảy

Các cung thủ

Jeff Pippenger

2023-09-25

Chúng tôi đã đề cập đến “gánh nặng của thung lũng khai tượng” trong Ê-sai hai mươi hai trong một bài viết gần đây. Ở đó, chúng tôi xác định “thung lũng khai tượng” là một biểu tượng địa lý về sự phân biệt giữa người Lao-đi-xê và người Phi-la-đen-phi trong “những ngày sau rốt.” Điều đã bỏ các trinh nữ đại Lao-đi-xê lại thành những bó đũa chịu lửa hủy diệt chính là “các cung thủ.” “Các cung thủ” trong lời tiên tri Kinh Thánh tượng trưng cho Hồi giáo.

Và Đức Chúa Trời phán với Abraham: Đừng để điều ấy làm ngươi buồn phiền vì đứa trẻ và vì nữ tỳ của ngươi; trong mọi điều Sarah đã nói với ngươi, hãy nghe theo lời nàng; vì bởi Isaac mà dòng dõi ngươi sẽ được gọi. Ta cũng sẽ làm cho con trai của nữ tỳ trở nên một dân tộc, vì nó thuộc dòng dõi của ngươi. Abraham dậy sớm vào buổi sáng, lấy bánh và một bầu nước, trao cho Hagar, đặt bầu nước lên vai nàng, giao cả đứa trẻ cho nàng, rồi cho nàng đi; nàng ra đi và lang thang trong hoang mạc Beersheba. Khi nước trong bầu đã hết, nàng đặt đứa trẻ dưới một bụi cây. Rồi nàng đi, ngồi đối diện với nó cách xa một quãng như tầm bắn của một mũi tên, vì nàng nói: “Đề ta khỏi thấy cái chết của đứa trẻ.” Nàng ngồi đối diện với nó, cất tiếng khóc. Đức Chúa Trời nghe tiếng của đứa trẻ; và thiên sứ của Đức Chúa Trời từ trời gọi Hagar và nói với nàng: “Hagar, ngươi làm sao vậy? Đừng sợ, vì Đức Chúa Trời đã nghe tiếng của đứa trẻ tại nơi nó đang ở. Hãy đứng dậy, đỡ đứa trẻ lên và nắm tay nó, vì Ta sẽ làm cho nó thành một dân lớn.” Đức Chúa Trời mở mắt nàng, và nàng thấy một cái giếng nước; nàng đi, đổ đầy bầu nước, và cho đứa trẻ uống. Đức Chúa Trời ở cùng đứa trẻ; nó lớn lên, ở trong hoang mạc, và trở thành một người bán cung. Sáng Thế Ký 21:12-21.

Ishmael, con của Hagar, sẽ trở thành tổ phụ của dân Hồi giáo và ông được mô tả là “một cung thủ”. Sự đề cập đầu tiên đến Ishmael xác định vai trò của ông trong lời tiên tri Kinh Thánh.

Và thiên sứ của Đức Giê-hô-va nói với nàng: Kia, ngươi đang mang thai, sẽ sinh một con trai, và sẽ gọi tên nó là Ích-ma-ên; vì Đức Giê-hô-va đã nghe nỗi khôn khổ của ngươi. Nó sẽ là một người hoang dã; tay nó sẽ chống lại mọi người, và tay mọi người sẽ chống lại nó; và nó sẽ cư ngụ trước mặt tất cả anh em mình. Sáng thế ký 16:11, 12.

Dân tộc Hồi giáo sẽ “chống lại mọi người”, và “tay của mỗi người” sẽ “chống lại ông”. Từ được dịch là “hoang dã” là con lừa hoang Ả Rập, vì vậy ngay từ đầu, khi Ishmael được coi là một biểu tượng trong lời tiên tri, ông đã được gắn với “họ ngựa”, và ông sẽ khiến mọi quốc gia trên thế giới hợp lại chống lại dân tộc của mình.

Những người Millerite xác định rằng ba tai họa trong Khải Huyền chương chín tượng trưng cho lịch sử tiên tri của Hồi giáo, và khi làm như vậy họ đã mô tả Hồi giáo bằng hình ảnh một con ngựa trên cả hai bảng thánh của Ha-ba-cúc. Những biểu đồ ấy “được hướng dẫn bởi bàn tay của Chúa”

và đã được tiên báo trong Ha-ba-cúc chương hai. Khước từ lẽ thật rằng Hồi giáo được đại diện bởi ba tai họa trong Khải Huyền chương tám, câu mười ba là khước từ Thần Linh của Lời Tiên Tri và Ha-ba-cúc. Đó là sự khước từ cả Kinh Thánh lẫn Thần Linh của Lời Tiên Tri.

Tôi nhìn xem, và nghe một thiên sứ bay giữa trời, cất tiếng lớn rằng: Khôn thay, khôn thay, khôn thay cho những cư dân trên đất, vì những tiếng kèn còn lại của ba thiên sứ sắp thổi! Khải Huyền 8:13.

Khước từ lẽ thật là tự chuốc lấy lửa hủy diệt, và phong trào Phục Lâm đã bắt đầu tiến trình từ bỏ lẽ thật vào năm 1863. Hồi giáo là vấn đề khiến mọi quốc gia trên thế giới hợp nhất trong tai họa thứ ba. Sự hiệp nhất này đã được minh họa vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, vốn là mốc đầu tiên của bảy tiếng sấm, nên cũng phải đại diện cho mốc cuối cùng của bảy tiếng sấm. Mốc cuối cùng của bảy tiếng sấm trong "những ngày sau rốt" là luật ngày Chủ nhật, rồi tai họa thứ ba sẽ đến nhanh chóng. Quyền lực khiến các dân tộc nổi giận là Hồi giáo, và trong những ngày sau rốt, Hồi giáo đã làm các nước nổi giận vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, nhưng đồng thời cũng bị "kiềm chế". Khi ấy mưa muôn bắt đầu rơi lác đác, mở đường cho sự tuôn đổ trọn vẹn sẽ diễn ra khi cô dâu dọn mình sẵn sàng.

Lúc bấy giờ, trong khi công cuộc cứu rỗi đang khép lại, hoạ nạn sẽ đến trên đất, và các dân sẽ nổi giận, nhưng bị kiềm chế để không cản trở công việc của thiên sứ thứ ba. Lúc bấy giờ, 'mưa muôn', tức sự làm tươi mới từ sự hiện diện của Chúa, sẽ đến, để ban quyền năng cho tiếng kêu lớn của thiên sứ thứ ba, và chuẩn bị các thánh đồ để đứng vững trong thời kỳ khi bảy tai vạ sau cùng sẽ được đổ ra." Early Writings, trang 85.

Vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, sự phán xét những người sống đã bắt đầu; các dân tộc phẫn nộ vì cuộc tấn công của Hồi giáo nhắm vào Hoa Kỳ, và cơn mưa cuối mùa bắt đầu đổ xuống. Sự phán xét bắt đầu từ nhà Đức Chúa Trời, và sự phán xét đối với nhà Đức Chúa Trời kết thúc tại cuộc khủng hoảng luật Chủ nhật; rồi sự phán xét đối với bảy chiên khác của Đức Chúa Trời bắt đầu. Có nhiều điều liên quan đến lẽ thật quan trọng bậc nhất này, nhưng những lẽ thật ấy đã được ghi chép đầy đủ trong loạt "Các Bảng của Habakkuk". Điều quan trọng là phải nêu những điều này trong bài viết này trước khi chúng ta trở lại mạch tường thuật của Khải Huyền đoạn 11.

Ngay trong giờ ấy đã xảy ra một trận động đất lớn; một phần mười thành sụp đổ, và trong trận động đất ấy có bảy ngàn người bị giết; những người còn lại đều sợ hãi và tôn vinh Đức Chúa Trời trên trời. Tai họa thứ hai đã qua; kìa, tai họa thứ ba đến mau chóng. Khải Huyền 11:13, 14.

"Trận động đất lớn" đã đánh dấu sự lật đổ của nước Pháp trong Cách mạng Pháp tượng trưng cho sự lật đổ của Hợp chúng quốc Hoa Kỳ tại thời điểm Luật ngày Chủ nhật. Bội giáo cấp quốc gia sẽ dẫn đến sự diệt vong của quốc gia, và khi Hoa Kỳ bị diệt vong, cả trái đất sẽ bị rung chuyển đến tận cốt lõi, vì thế mới có biểu tượng "động đất". Lúc đó "tai vạ thứ ba đến mau chóng". Hồi giáo được xác định trên hai bảng thiêng liêng là tai vạ thứ nhất và thứ hai của Khải Huyền chín, và nếu tai vạ thứ nhất là Hồi giáo và tai vạ thứ hai là Hồi giáo, thì tai vạ thứ ba ắt phải là Hồi giáo, vì theo lời chứng của hai người thì một sự việc được xác lập. Hoa Kỳ sẽ lại bị Hồi giáo tấn công tại thời điểm Luật ngày Chủ nhật.

Nói về thung lũng xương của Ê-xê-chi-ên, Bà White ghi lại như sau.

Các thiên sứ đang nắm giữ bốn luồng gió; những luồng gió ấy được ví như một con ngựa giận dữ đang tìm cách xông ra và lao khắp mặt đất, gieo rắc sự tàn phá và chết chóc trên đường nó đi.

“Chúng ta há sẽ ngủ yên ngay trên bờ cõi của thế giới đời đời sao? Chúng ta há sẽ chờ đợi, lạnh lẽo và chết chạng? Ôi, ước gì trong các hội thánh của chúng ta có Thánh Linh và hơi thở của Đức Chúa Trời được hà vào dân Ngài, để họ có thể đứng trên chân mình mà sống. Chúng ta cần thấy rằng con đường thì hẹp, và cửa thì chật. Nhưng khi chúng ta đi qua cửa chật ấy, bề rộng của nó là vô hạn.” Manuscript Releases, tập 20, 217.

Sứ điệp của “bốn luồng gió” nâng dậy hai nhà tiên tri của Khải Huyền mười một là sứ điệp của con ngựa phần nộ trong lời tiên tri Kinh Thánh, như được thể hiện xuyên suốt lời chứng Kinh Thánh, nhưng cũng được minh họa trên hai bảng thánh của Habakkuk. Sứ điệp khiến Elijah và Moses đứng dậy là sứ điệp về khôn thứ ba, khôn ấy đến nhanh chóng sau khi họ được dựng đứng; vì khi luật Chủ nhật đến và Hội giáo lại tấn công, Moses và Elijah được giương lên như cờ hiệu cho các dân tộc.

Tai ương thứ ba của Hội giáo cũng chính là tiếng kèn thứ bảy. Tiếng kèn thứ bảy bắt đầu vang lên vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, khi cuộc phán xét bắt đầu.

Nhưng trong những ngày tiếng của thiên sứ thứ bảy vang lên, khi người bắt đầu thổi kèn, thì sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được hoàn tất, như Ngài đã rao truyền cho các đầy tớ Ngài là các tiên tri. Khải Huyền 10:7.

"Những ngày của tiếng nói của thiên sứ thứ bảy" là những ngày của sự phán xét điều tra, bắt đầu vào ngày 22 tháng 10 năm 1844. Bảy giờ sự phán xét những người đã chết được khởi sự. Khi tai họa thứ ba đến cách mau chóng, việc thổi kèn thứ bảy lại một lần nữa được ghi dấu. Việc thổi kèn này không phải là khởi đầu của sự phán xét điều tra, mà là sự kết thúc của sự phán xét đối với nhà Đức Chúa Trời, và là khởi đầu của sự phán xét đối với bày chiên khác của Đức Chúa Trời.

Và thiên sứ thứ bảy thổi kèn; và có những tiếng lớn ở trên trời nói rằng: Các vương quốc của thế gian này đã thuộc về Chúa chúng ta và Đấng Christ của Ngài; và Ngài sẽ trị vì đời đời vô cùng. Và hai mươi bốn trưởng lão, là những người ngồi trước mặt Đức Chúa Trời trên các ngai mình, sấp mặt xuống và thờ phượng Đức Chúa Trời, mà rằng: Chúng con tạ ơn Ngài, lạy Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng hiện có, đã có, và sẽ đến; vì Ngài đã nắm lấy quyền năng lớn lao của Ngài và khởi sự trị vì. Khải Huyền 11:15-17.

“Sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời” là Đấng Christ ở trong chúng ta, niềm hy vọng về vinh hiển, điều sẽ được hoàn tất trong thời kỳ khi Môi-se và Ê-li đứng dậy và được sống lại nhờ một sứ điệp từ Lời Đức Chúa Trời, sứ điệp ấy nhận diện Hội giáo. Nếu sứ điệp được tiếp nhận, nó buộc lấy một linh hồn cho vựa lúa trên trời; nhưng đối với những ai khước từ sứ điệp ấy, thì đó là sứ điệp của các cung thủ Hội giáo, trói họ lại thành bó để bị thiêu trong lửa hủy diệt. Sứ điệp của tiếng kèn thứ bảy đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người trước khi họ được giương lên như một kỳ hiệu để đem vào đàn chiên khác của Đức Chúa Trời. Hai nhà tiên tri được sống lại trước hết phải được

đóng ấn rồi thế giới mới có thể được cảnh báo.

Công việc của Đức Thánh Linh là khiến thế gian nhận thức về tội lỗi, về sự công bình và về sự phán xét. Thế gian chỉ có thể được cảnh báo khi thấy những người tin lẽ thật được thánh hóa bởi lẽ thật, sống theo những nguyên tắc cao cả và thánh khiết, bày tỏ cách cao thượng và rõ ràng ranh giới phân định giữa những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và những kẻ giày đạp chúng dưới chân. Sự thánh hóa của Đức Thánh Linh làm rõ sự khác biệt giữa những người có ấn của Đức Chúa Trời và những kẻ giữ một ngày nghỉ giả mạo. Khi kỳ thử thách đến, dấu của con thú là gì sẽ được bày tỏ cách rõ ràng. Ấy là việc giữ ngày Chủ nhật. Những người, sau khi đã nghe lẽ thật, vẫn tiếp tục xem ngày ấy là thánh, mang dấu ấn của người tội ác, kẻ đã toan đổi thời kỳ và luật pháp. Bible Training School, ngày 1 tháng 12, 1903.

Khi 144.000 người được giương lên làm cờ hiệu cho các dân tộc, các dân tộc sẽ nổi giận. Thế lực khiến các dân tộc nổi giận trong lời tiên tri Kinh Thánh là Hội giáo. Hội giáo sẽ lại tấn công Hoa Kỳ khi luật ngày Chủ nhật được ban hành.

Và các dân tộc đã nổi giận, còn cơn thịnh nộ của Ngài đã đến, cùng thời kỳ của những người chết, để họ được xét đoán, và để Ngài ban phần thưởng cho các tột Ngài là các tiên tri, cho các thánh đồ, và cho những người kính sợ danh Ngài, cả nhỏ lẫn lớn; và để Ngài tiêu diệt những kẻ hủy hoại địa cầu. Rồi đền thờ của Đức Chúa Trời được mở ra trên trời, và trong đền thờ của Ngài người ta thấy Hòm Giao Ước của Ngài; và có những tia chớp, những tiếng nói, những tiếng sấm, một trận động đất, và mưa đá lớn. Khải Huyền 11:18–19.

Sau chuỗi các sự kiện tiên tri này, Giảng giới thiệu Hội Thánh sẽ là cờ hiệu.

Và một điềm lớn hiện ra trên trời: một người phụ nữ mặc lấy mặt trời, dưới chân là mặt trăng, và trên đầu đội một mũ triều thiên gồm mười hai ngôi sao. Người phụ nữ ấy đang mang thai, kêu la khi chuyển dạ, chịu đau đớn để sinh nở. Khải Huyền 12:1.

Ở đây, Hội thánh từng bị giết, bị giày xéo, được phục sinh, và sau đó được cất lên trời như dấu kỳ của Đức Chúa Trời, đang rực sáng với vinh quang của mặt trời. Họ đứng trên mặt trăng, tượng trưng cho cái bóng của mười hai ngôi sao trên mũ triều thiên của họ. Cái bóng ấy là mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên cổ xưa, vốn làm hình bóng và phản chiếu mười hai môn đồ, là mười hai ngôi sao trên mũ triều thiên của nàng. Khởi đầu của Y-sơ-ra-ên cổ xưa đang làm hình bóng cho phần kết của Y-sơ-ra-ên cổ xưa trong minh họa này.

Người phụ nữ sắp sinh một đứa trẻ, điều này đánh dấu sự giáng sinh của Đấng Christ vào cuối thời Y-sơ-ra-ên cổ xưa, nhưng nay tượng trưng cho sự ra đời của dân ngoại ra khỏi Ba-by-lôn và gia nhập một trăm bốn mươi bốn nghìn. Ngay khi Ê-li và Môi-se được giương cao làm cờ hiệu, bà sinh ra đoàn chiên khác của Đức Chúa Trời, là những người sẽ đáp lại cờ hiệu ấy.

Thế giới “chỉ có thể được cảnh báo” khi thấy một trăm bốn mươi bốn nghìn người được giương lên làm cờ hiệu trong cuộc khủng hoảng bắt đầu từ Đạo luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ. Những ai ra khỏi Ba-by-lôn và đứng cùng với một trăm bốn mươi bốn nghìn người được gọi là đám đông lớn. Hai nhóm đó, được nêu trong Khải Huyền chương 7, được tiêu biểu bởi Môi-se và Ê-li trên núi Hóá Hình, và hội thánh đắc thắng của Đức Chúa Trời, được sống lại và được giương lên làm cờ hiệu,

hiệp lại với bầy chiên khác của Đức Chúa Trời là những người khi ấy vẫn còn ở trong Ba-by-lôn trong thời kỳ khủng hoảng cuối cùng ấy.

Hỡi những người run sợ trước lời của Ngài, hãy nghe lời CHÚA; những anh em của các ngươi, là những kẻ ghét các ngươi và vì cơ danh Ta mà đuổi các ngươi ra, đã nói: “Nguyện CHÚA được vinh hiển!” Nhưng Ngài sẽ hiện ra để đem niềm vui cho các ngươi, còn họ sẽ bị hổ thẹn. Có tiếng âm âm từ trong thành, tiếng từ đền thờ, ấy là tiếng của CHÚA đền trả cho các kẻ thù của Ngài. Trước khi chuyển dạ, nàng đã sinh nở; trước khi cơn đau đến, nàng đã sinh một con trai. Ai đã nghe điều như thế? Ai đã thấy những điều như vậy? Há đất có thể sinh ra trong một ngày ư? Hay một dân tộc được sinh ra tức khắc chẳng? Vì vừa khi Si-ôn chuyển dạ, nàng đã sinh các con mình. Há Ta khiến đến lúc sinh nở mà lại không cho sinh ra sao? CHÚA phán; há Ta khiến sinh nở rồi lại đóng dạ sao? Đức Chúa Trời của ngươi phán. Hãy vui mừng với Giê-ru-sa-lem và hoan hỉ với nó, hỡi hết thảy những người yêu mến nó; hãy vui mừng vì nó, hỡi tất cả những ai đã than khóc vì nó: để các ngươi được bú và no nê nơi bầu vú an ủi của nó; để các ngươi được uống sữa và vui thích với sự phong phú vinh hiển của nó. Vì CHÚA phán như vậy: Kia, Ta sẽ làm cho bình an tràn đến nó như sông, và vinh quang của các dân ngoại như dòng suối tuôn chảy; bấy giờ các ngươi sẽ được bú, được bông ẵm trên hông nó, và được nựng trên đầu gối nó. Như người được mẹ mình an ủi thể nào, Ta cũng sẽ an ủi các ngươi như vậy; các ngươi sẽ được an ủi tại Giê-ru-sa-lem. Khi các ngươi thấy điều ấy, lòng các ngươi sẽ vui mừng, và xương cốt các ngươi sẽ tươi tốt như cỏ; tay của CHÚA sẽ tỏ ra đối với các đầy tớ Ngài, còn con thịnh nộ của Ngài đối với các kẻ thù Ngài. Ê-sai 66:5-14.

Những người được sinh ra khi họ thăng thiên là những người đã bị những người anh em căm ghét họ đuổi ra. Những người anh em căm ghét họ và vui mừng trước cái chết của họ là những kẻ tự xưng là người Do Thái nhưng thực ra không phải. Họ là những kẻ thuộc về hội đường của Sa-tan, những kẻ sẽ theo lời tiên tri mà thờ lạy dưới chân của cờ hiệu gồm những “kẻ bị Israel ruồng bỏ”.

Ngài sẽ giương một ngọn cờ cho các dân tộc, sẽ tập hợp những người bị xua đuổi của Israel, và sẽ quy tụ những người tản lạc của Giu-đa từ bốn phương trên mặt đất. Ê-sai 11:12.

Bạn nghĩ rằng những kẻ thờ lạy trước chân các thánh (Khải Huyền 3:9) rốt cuộc sẽ được cứu. Ở điểm này tôi phải khác ý với bạn; vì Đức Chúa Trời đã cho tôi thấy rằng hạng người này là những người tự xưng là tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm, đã bội đạo, và 'tự họ lại đóng đinh Con Đức Chúa Trời một lần nữa, và bêu xấu Ngài cách công khai.' Và trong 'giờ thử thách' còn chưa đến, để bày tỏ rõ tính cách thật của mỗi người, họ sẽ biết rằng mình vĩnh viễn hư mất, và, bị nổi thối khổ trong tâm linh tràn ngập, họ sẽ quỳ xuống trước chân các thánh. Lời gửi đến Bầy Chiên Nhỏ, 12.

Ai có tai, hãy nghe điều Đức Thánh Linh phán với các Hội thánh.